

at betragtes som en anden Embedsmand og træde ind med en Udnævnelse af Kongen, der giver ham Ret til ligeoverfor Staten at ståe i en anerkjendt Stilling. Ved Høiskolen skulle de, der udnævnes til Lærere, ikke have denne Ret, de skulle aldeles ikke kunne modtage nogen kongelig Udnævnelse. Der staaer i Loven, at ingen Lærer ved Høiskolen skal som saadan modtage kongelig Udnævnelse. At han som Officeer kan have kongelig Udnævnelse i en anden Stilling, er en given Sag; man kan jo heller ikke forhindre, at en Civil, der bliver ansat som Lærer, har en anden Stilling udenfor Høiskolen, i hvilken han har kongelig Udnævnelse. Jeg skal imidlertid, som sagt, lige saalidt her som paa noget andet Punkt, forsøge at gaae nærmere ind paa Enkelthederne. Jeg udtaler blot min dybe Beklagelse over, at ogsaa dette findes i nærværende Lov, og jeg siger, hvad der i min Mund ikke vil bethyde saa ganske lidt, at jeg finder Intet saa urimeligt som just dette Affnit, der angaaer den høiere Militairkole.

Efter hvad jeg har udtalt, vil det ikke forandre, naar jeg slutter med at sige, at jeg ikke blot vil stemme mod Lovens endelige Betagelse, hvis den skal forsøges gennemført i indeværende Session, men at jeg, da jeg overhovedet ikke anseer nogen videre Forhandling for nu at være hensigtsmæssig, ogsaa vil stemme mod dens Overgang til 2den Behandling.

Formanden: Da der er flere Talere indtegnede, skal jeg her standse Forhandlingerne i dette Møde og opgive Dagsordenen for næste Møde.

Næste Møde vil blive afholdt iaften Kl. 7^{1/2}, og Dagsordenen vil være:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Mødet hævet Kl. 5^{1/4}.

Hundrede og fjortende Møde.

Tredagen den 7de Juni Kl. 7^{1/2}.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var: Fortsettelse af første Behandling af „Forslag til Lov om Hærens Ordning“.

Krigsministeren: Naar jeg tager Ordet for, saavidt muligt, at imødegaae det ærede kongevalgte Medlem (Andræ), som talte sidst i forrige Møde, er det i fuld Erkjendelse af Banffeltigheden af denne Opgave, og uden at jeg tør gjøre mig Haab om paa en tilfredsstillende eller i alt Fald nogenlunde fyldestgjørende Maade at svække Virkningerne af hans veltalende Foredrag. Jeg skal vel erindre den Advarsel, som han gav, at Overgangen ikke skal prøve at svinge Kampens Baaben, og jeg skal derfor indskrænke mig til at byde Dem Huusmandskost efter de krydrede Netter, det ærede Medlem satte frem for Dem. Jeg troer imidlertid, at han i sin Bedømmelse af den foreliggende Hærplan og navnlig i sin Bedømmelse af den Ordning, som i samme er tiltænkt Officerskolen, ikke har været ganske retfærdig. Jeg kan ikke Andet end respectere den Følelse, som har ledet ham, navnlig naar han omtalte Høiskolen. Jeg selv har ingenstunde glemt, hvad jeg skylder Høiskolen. Biskop skylder jeg den Mere end den ærede Taler, men paa den anden Side skylder Høiskolen ham vistnok Meget, medens den ikke skylder mig Noget, og det tør maaskee forklare den større Varme og Inderslighed, hvormed han træder op for den. Jeg vil ikke følge den ærede Taler i alle de Retninger, hvori hans Aand har bevæget sig i dette Foredrag; men naar han har omtalt det store Ansvar, der kunde være forbundet med nu at vedtage denne Hærplan, vil jeg gjerne indrømme, at der er et betydeligt Ansvar forbundet med at give Hæren en ny Ordning, men jeg troer, at dette positive Ansvar er mindre, end det negative Ansvar vilde være,